

TWEE ZUILEN

Maandag 29 juni viert de Kerk het hoogfeest van Petrus en Paulus. Het feest verbindt ons automatisch met de Eeuwige Stad en het centrum van de wereldkerk. Vanouds wordt gezegd dat vanaf het apostelfeest in Rome op halve kracht wordt gewerkt. De zomer draait in Italië dan meestal al op volle toeren en de warmte maakt mensen loom en traag. Ook in Nederland nadert eind juni het einde van de werkseizoenen 2019-2020. Wij kijken terug op een raar én naar seizoen. Vanaf half maart heeft de coronapandemie immers het kerkelijk leven flink geraakt. Vieringen in gesloten kerken; veel ziekenzorg en uitvaarten maar ook uitgevallen vergaderingen en lezingen die werden afgezegd. Gelukkig heeft de regering recent versoepelingen kunnen doorvoeren die ook het kerkelijk leven doet opleven. Stap voor stap kan ook de kerkelijke regelgeving worden verruimd. Toch blijft de toekomst uitermate onzeker en daardoor voor veel mensen ook bedreigend. Het virus is immers nog onder ons. Zonder afdoende medicijnen en een vaccin zijn alertheid en voorzichtigheid geboden; zo kan een tweede piek van zieken en doden worden voorkomen. Ik hoop dat de komende zomertijd, bij alle onzekerheid, voor ons allen toch innerlijke rust en ontspanning kan brengen. Even pas op de plaats om weer nieuwe energie op te doen. Maar voor de meesten van ons niet in het verre buitenland maar in de eigen omgeving.

Paulus

Het hoogfeest van Petrus en Paulus richt de schijnwerpers op twee zuilen van de vroegste Kerk. Vanaf mijn studententijd ben ik geboeid door de apostel Petrus maar vooral ook door Paulus. Voor mij is Paulus een fascinerende man met, zo vermoed ik, een heftig karakter. Hij maakt duidelijk dat geloof mensen helaas ook fanatiek kan maken. Aanvankelijk haatte hij immers de jonge Kerk en was verantwoordelijk voor de dood van de eerste martelaar Stefanus. Maar de energie die Paulus aanvankelijk gebruikte om de christelijke gemeenschap uit te roeien, zet hij na zijn bekering in om een ijverig missionaris te zijn. Indrukwekkend zijn de reizen die Paulus maakt om overal het Evangelie en de persoon van Christus te verkondigen. In zijn brieven vinden wij een christocentrische mystiek. Niet ik leef maar Christus leeft in mij schrijft hij aan de Galaten. Christelijk geloof is voor Paulus niet primair het aanvaarden van allerlei regels of waarheden. Veeleer gaat het om een diepe verbondenheid en vriendschap met Christus. Mijn eigen ik moet worden omgevormd en steeds meer Christusgelijkvormig worden. Zo geeft de Apostel na zijn bekering gestalte aan zijn bestaan. Uiteindelijk belandt hij in Rome, het centrum van het grote Romeinse Rijk. Daar leeft hij onder een soort huisarrest maar kan toch mensen ontvangen en missioneren. Tijdens een vervolging sterft hij als martelaar.

Petrus

Naast Paulus vormt Petrus die andere zuil van de Kerk van Rome. In het Nieuwe Testament komen de contouren van het leven van Petrus in beeld. Als visser wordt hij geroepen om leerling te worden. Hij wordt missionaris en zo visser van mensen. Petrus is geen geloofsheld. Heel pijnlijk is het gegeven dat hij Jezus tot drie maal toe heeft verloochend. Het redden van zijn eigen leven is belangrijker dan de trouw aan Christus. Maar na de opstanding krijgt Petrus een nieuwe kans en wordt hij de eerste apostel binnen het college van apostelen. Christus roept geen modelgelovigen om ambtsdrager te zijn. Zowel Paulus als Petrus worden geroepen om apostel en missionaris te zijn na vergeving van schuld.

Bidden voor Petrus

Sinds 2013 is paus Franciscus de actuele Petrus in ons midden. Juist onze paus weet dat hij volkomen leeft vanuit Gods vergevende liefde. Veel mensen zowel binnen als ver buiten onze Kerk, beleven hem als een inspirerend geestelijk en moreel leider. Evenals de heilige Franciscus van Assisi, heeft onze huidige paus een sterke verbondenheid met armen en vluchtelingen en roept hij voortdurend op om onze aarde, als eigendom van God, verantwoordelijk te beheren en zo schoon mogelijk door te geven aan de generaties na ons. Wij mogen niet onverschillig zijn en weggijken van de noden van deze wereld. Het Petrusambt is een zwaar en verantwoordelijk ambt. Laten wij daarom veel bidden om moed en veerkracht voor onze paus. Binnen Kerk en wereld zijn tal van problemen die paus Franciscus zorgen geven. Maar gedragen door ons gebed kan hij, als moreel leider bij uitstek, zijn invloed aanwenden ten goede. In nauwe verbondenheid met onze huidige Petrus mogen ook wij zoeken naar oplossingen voor de noden van deze tijd.

Mgr. dr. Gerard de Korte